

Plná moc

Plná moc je jednostranným právním úkonem zmocnitele, který deklaruje třetím osobám, že zmocnil jinou osobu k zastupování a současně tento úkon deklaruje, že mezi zmocnitelem a zmocněncem existuje právní vztah založený dohodou o zastoupení. Ostatní v řízení předložené a provedené důkazy jsou důkazy nepřímé, když smlouva o přidružení vypovídá pouze o pravidlech spolupráce mezi žalobcem a advokátem po dobu její platnosti a její ustanovení nemohou ovlivnit vztah mezi žalobcem a žalovaným.

(Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 11.12.2012, sp. zn. 2 Cmo 289/2012)

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem zamítl soud prvního stupně žalobu, kterou se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky ve výši 105.557,- Kč s příslušenstvím a žalobci uložil povinnost k náhradě nákladů řízení žalovaného ve výši Kč 49.164,- (bod I. a II. výroku rozsudku). Pohledávka žalobce za žalovaným byla odůvodněna tvrzeními žalobce o tom, že žalobce žalovanému poskytl právní služby v období srpna 2010 až května 2011. Žalobce tvrdil, že mezi žalobcem a žalovaným byla ústně uzavřena smlouva o poskytování právních služeb, a to v červenci 2009. Podle smlouvy byla dohodnuta cena služeb a to, že za žalobce jedná JUDr. T., se kterým žalobce v období od roku 2006 do roku 2011 spolupracoval na základě smlouvy o přidružení. Žalobce vycházel i z předpokladu, že žalovanému muselo být JUDr. T. sděleno, že jedná za žalobce. Uvedené prokazoval žalobce odkazem na text plné moci, vizitky JUDr. T. atd. Žalovaný se v řízení bránil tvrzením o tom, že se žalobcem nikdy neuzavřel smlouvu o poskytování právních služeb. Právní služby mu poskytoval JUDr. T. jako samostatný advokát a žalovaný s nikým jiným své právní záležitosti neprobíral. Soud prvního stupně vyšel při posouzení věci z nesporných tvrzení účastníků o tom, že žalobce žalovanému účtoval částky podle žaloby, a to z důvodů, které jsou uvedeny v jednotlivých fakturách a přílohách faktur. Sporné nebylo ani to, že žalovaný žalobci za právní služby (kterých se netýká žaloba) platil po určitou dobu účtované částky. Sporný mezi účastníky řízení byl obsah uzavřené smlouvy o právní pomoci, respektive subjekt této smlouvy na straně poskytovatele služeb.

Po provedeném důkazním řízení soud prvního stupně uzavřel, že bylo prokázáno, že JUDr. T. nebyl společníkem žalobce, nebyl u žalobce v pracovním poměru a nebyl ani členem sdružení podle § 14 zákona o advokacii. Mohl tedy poskytovat služby pouze jako samostatný advokát. Smlouvu o přidružení uzavřenou mezi žalobcem a JUDr. T. posoudil jako platnou, nicméně uvedl, že tato smlouva neřeší vztah mezi společností a klientem, ale pouze vztah mezi advokáty navzájem a nemůže tedy ovlivnit vztah mezi žalobcem a žalovaným. Ze smlouvy nebylo zjištěno, že by JUDr. T. musel za všech okolností uzavírat smlouvy jen jménem žalobce, ale i v případě takové povinnosti nebylo prokázáno, že v dané věci tak postupoval. Soud prvního stupně odkázal i na žalobcem navrhované důkazy, které hodnotil jako důkazy nepřímé, nezpůsobivé prokázat existenci, ani obsah uzavřené smlouvy. Jediným jednoznačným důkazem v dané věci je plná moc vystavená žalovaným nikoliv žalobci, ale JUDr. T. Skutečnost, že na plné moci je uvedeno, že JUDr. T. je advokátem advokátní kanceláře žalobce, není pro danou věc rozhodující. K tvrzení o platbách žalovaného na účet žalobce za právní služby, jejichž cena není předmětem tohoto řízení, soud prvního stupně uvedl, že mohlo existovat mnoho různých důvodů, pro které se žalovaný vůbec nemusel pozastavovat nad tím, že mu cenu služeb účtuje advokátní kancelář. Neměl povinnost pátrat po důvodech platebního místa. Soud

prvého stupně uzavřel, že žalobce neprokázal, že by uzavřel se žalovaným smlouvu, kterou tvrdí a neprokázal ani to, že to byl on, kdo poskytl žalovanému konkrétní právní služby. Z uvedených důvodů byla žaloba pro nedostatek aktivní legitimace na straně žalobce zamítnuta a o nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř.

Proti rozsudku se odvolal žalobce. V odvolání poukazuje na závěry soudu prvního stupně o nedostatku aktivní legitimace na straně žalobce. S tímto závěrem se neztotožňuje a odkazuje na následující odvolací důvody. Podle názoru žalobce lze nahlížet na vztah mezi žalobcem, žalovaným a JUDr. T. dvěma možnými způsoby. Otázkou zůstává, který z nich je uvěřitelnější. První možnou variantou je situace, kdy žalovaný byl klientem žalobce, kterým se stal na základě smlouvy o přidružení. Z tohoto důvodu byl na plné moci uveden dodatek označení advokátní kanceláře. Žalovaný byl o takovém vztahu informován, a proto také vědomě platil na základě žalobcem vystavených faktur za poskytnuté právní služby. Druhou možnou variantou je situace, kdy JUDr. T. vystupoval jako samostatný advokát a právní služby poskytoval žalovanému samostatně. Podle žalobce je uvěřitelnější a pravděpodobnější varianta první, tedy že se v případě žalovaného jednalo o klienta žalobce, žalovaný si byl této skutečnosti vědom a to zejména s ohledem na předchozí probíhající úhrady za poskytnuté právní služby na základě faktur žalobce na účet žalobce. Existenci smlouvy mezi žalobcem a žalovaným o poskytování právních služeb žalobce dovozuje z předložených vizitek, emailové korespondence a využívání prostor žalobce JUDr. T. Žalobce si je vědom, že se jedná o nepřímé důkazy, ale vzhledem k jejich množství, jejich návaznosti a souvislostem lze i na základě těchto nepřímých důkazů dovést existenci smluvního vztahu mezi žalobcem a žalovaným a tedy oprávněnost uplatněného nároku žalobce. Odkazuje i na odmítnutí výpovědi ze strany JUDr. T., když se domnívá, že zde nebyly dány důvody podle § 21 zákona o advokacii, pro odmítnutí výpovědi s odkazem na povinnost mlčenlivosti. Soudu prvního stupně vytýká, že nesprávně posoudil obsah plné moci ze dne 6.10.2010, když uzavřel, že nedokládá existenci smlouvy o právní pomoci mezi žalobcem a žalovaným. Vytýká soudu prvního stupně, že se nevypořádal s obsahem této plné moci. Závěry soudu prvního stupně pak hodnotí jako spekulativní. Má za to, že dovětek na plné moci „N, v.o.s.“ svědčí o tom, že JUDr. T. jednal na účet a jménem žalobce a žalovaný o této skutečnosti musel vědět a také věděl. Výslovně pak žalobce napadá výrok o nákladech řízení, když uvádí, že náklady řízení byly přiznány v nesprávné výši. Podáním ze dne 27. srpna 2012 žalobce doplnil své odvolání o nové skutečnosti a důkazy, když uvádí, že se jedná o tzv. přípustné novoty ve smyslu § 205a odst. 1 písm. f) o.s.ř. Poukazuje zejména na to, že JUDr. T. v době spolupráce se žalobcem nebyl fakticky zcela samostatným advokátem. Samostatným advokátem se stal až po ukončení spolupráce se žalobcem v květnu 2011, poté co přehodnotil model spolupráce se žalobcem. K těmto tvrzením pak žalobce odvolacímu soudu předložil zejména výpis z registru domén, notářský zápis ze dne 16.7.2012. V doplnění odvolání žalobce ještě poukazyval na obdobný spor mezi žalobcem a klientem panem B. L. a na shodný skutkový stav této věci, když sporná záležitost byla vyřešena v rámci mimosoudních jednání dohodou o narovnání. Žalobce poukazuje na tvrzení tohoto klienta o tom, že jeho záměrem bylo od samého počátku navázat spolupráci se žalobcem, nikoliv JUDr. T. jako samostatným advokátem. Žalobce navrhl změnu napadeného rozsudku.

Podáním ze dne 25.9.2012 se k odvolání žalobce písemně vyjádřil žalovaný. V podaném vyjádření odkazuje na obsah odvolání žalobce, zejména na dvě možné varianty spolupráce mezi žalobci, žalovaným a JUDr. T., podle podání žalobce. Žalovaný se neztotožňuje s úvahou žalobce, že uvěřitelnější je varianta druhá, tedy, že žalovaný byl klientem žalobce a že si toho byl vědom. Poukazuje na to, že pouhá tvrzení nemohou pro účely tohoto řízení postačit. Žalobce sice předložil velké množství důkazních prostředků, které byly však zcela bezvýznamné, namísto toho, aby předložil plnou moc, která by byla žalovaným udělena skutečně jednomu ze společníků společnosti žalobce. Takovou plnou moc žalobce ani předložit nemůže, protože plnou moc udělil žalovaný JUDr. T. jako samostatnému advokátovi. K odmítnutí výpovědi JUDr. T. k okolnostem uzavření smlouvy o přidružení žalovaný uvádí, že k odepření této výpovědi došlo v souladu s § 21 zákona o advokacii. K

částečným platbám žalovaného za poskytnuté právní služby na účet žalobce žalovaný uvádí, že se jedná o interní záležitost žalobce. Žalovaný pouze hradil na určený bankovní účet a další osud jím zaplacený peněžních prostředků již pro něj nebyl zajímavý. Navrhuje potvrzení napadeného rozsudku a přiznání práva na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek a řízení před soudem prvního stupně podle § 205, § 212a, § 214 odst. 1 o.s.ř.

Žalobce v odvolání napadá rozsudek soudu prvního stupně podle § 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř. neboť se zejména domnívá, že rozhodnutí soudu spočívá na nesprávném právním posouzení.

Podle § 212a odst. 1 o.s.ř., není-li dále stanoveno jinak, lze rozhodnutí soudu prvního stupně přezkoumat i z důvodů, které nebyly v odvolání uplatněny (§ 205 odst. 2).

Předmětem sporu byla pohledávka žalobce za žalovaným ve výši 105.557,- Kč s příslušenstvím. Základem žalobních tvrzení žalobce bylo tvrzení o tom, že žalovaný byl klientem žalobce podle uzavřené smlouvy o poskytování právních služeb, která byla uzavřena v ústní formě v červenci 2009. Ve smlouvě byla sjednána cena poskytovaných právních služeb. Za žalobce jednal JUDr. T., který tak činil na základě smlouvy o přidružení uzavřené mezi žalobcem a jmenovaným dne. Pohledávka podle podané žaloby představuje cenu právních služeb za období od srpna 2010 do května 2011. Tvrzení o tom, že žalovaný byl klientem žalobce, prokazoval žalobce plnou mocí ze dne 6.10.2009, smlouvou o přidružení ze dne, e-mailovou korespondencí, vizitkami a listinami sepsanými JUDr. T. na hlavičkovém papíře žalobce. Účastnická výpověď žalobce nebyla provedena, když tento se svou výpovědí nesouhlasil a JUDr. T., který vypovídal jako svědek o okolnostech uzavření smlouvy se žalovaným, se k těmto okolnostem nevyjádřil s odkazem na povinnost mlčenlivosti. Soud prvního stupně o věci rozhodl, jak shora již uvedeno, po posouzení námitek účastníků řízení. Odvolací soud odkazuje na shora již provedenou rekapitulaci odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně, stejně jako odvolací námítky žalobce a vyjádření žalovaného.

Odvolací soud při přezkoumání správnosti rozsudku vycházel shodně se soudem prvního stupně ze shodných tvrzení účastníků o tom, že cena právních služeb podle částek uvedených v žalobě s odkazem na faktury žalobce není sporná, stejně jako není sporné poskytnutí právních služeb osobou JUDr. T. Sporné nebylo ani tvrzení žalobce o tom, že žalovaný část plateb za právní služby, které nejsou předmětem tohoto řízení, platil přímo na účet žalobce.

Sporné mezi účastníky sporu bylo uzavření smlouvy o poskytování právních služeb v rozsahu subjektů smlouvy, když žalobce tvrdil, že smlouva byla uzavřena mezi žalobcem a žalovaným prostřednictvím osoby JUDr. T. a žalovaný tvrdil, že se žalobcem smlouvu o poskytování právních služeb neuzavřel, nikdy neudělil žalobci plnou moc a právní služby mu poskytoval JUDr. T. jako samostatný advokát.

Odvolací soud se plně ztotožnil se zjištěními soudu prvního stupně, která učinil zejména z plné moci ze dne 6.10.2009, ze smlouvy o přidružení, přílohy ke smlouvě, listin sepsaných JUDr. T. na hlavičkovém papíře žalobce, e-mailové korespondence jmenovaného. Při jednání odvolacího soudu provedl odvolací soud s odkazem na § 205a odst. 1 písm. f) o.s.ř. důkaz notářským zápisem ze dne 16.7.2012 a textem webových stránek z téhož dne. Z označených důkazů zjistil zejména, že JUDr. T. je samostatným advokátem od roku 2011, když v květnu 2011 přehodnotil model spolupráce s jinými advokátními kancelářemi a založil zcela samostatnou advokátní kancelář. Odvolací soud zamítl návrh žalobce na provedení důkazu dohodou ze dne 8.12.2011, když se nejedná o důkaz podle shora citovaného ustanovení občanského soudního řádu.

Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně měl zjištěný skutkový stav za úplný s tím, že

podstatou sporu bylo posouzení okolností uzavření smlouvy o poskytování právních služeb a posouzení existence povinnosti žalovaného k platbám za právní služby žalobci.

Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně uzavřel, že žalobce předloženými důkazy neprokázal, že by mezi žalobcem a žalovaným byla uzavřena smlouva o právní pomoci a neprokázal, že to byl on, kdo poskytoval v rozhodném období žalovanému právní služby, jejichž cenu by byl žalovaný povinen platit.

Soud prvního stupně správně akcentoval, že jediným jednoznačným důkazem je plná moc ze dne 6.10.2009, kterou žalovaný udělil plnou moc JUDr. T. advokátu N. v.o.s. k zastupování žalovaného. Plná moc je jednostranným právním úkonem zmocnitele, který deklaruje třetím osobám, že zmocnil jinou osobu k zastupování a současně tento úkon deklaruje, že mezi zmocnitelem a zmocněncem existuje právní vztah založený dohodou o zastoupení. Ostatní v řízení předložené a provedené důkazy jsou důkazy nepřímé, což ostatně připustil i žalobce. Smlouva o přidružení vypovídá pouze o pravidlech spolupráce mezi žalobcem a JUDr. T. po dobu její platnosti a její ustanovení nemohou ovlivnit vztah mezi žalobcem a žalovaným (navíc je třeba souhlasit i se zjištěním soudu prvního stupně, že smlouva neukládala povinnost JUDr. T. uzavírat smlouvy vždy jménem žalobce).

Odvolací soud hodnotil závěr soudu prvního stupně o tom, že v řízení předložená plná moc neprokazuje udělení plné moci a tedy uzavření smlouvy o poskytnutí právních služeb žalovaným žalobci, jako správný. Vycházel přitom ze zjištěného skutkového stavu věci. Uvedený závěr neměl odvolací soud za dostatečně zpochybněný ani shodným tvrzením účastníků o tom, že žalovaný po určitou dobu na základě shodného skutkového stavu platil za právní služby přímo žalobci, když přisvědčil soudu prvního stupně, že nebylo povinností žalovaného ověřovat označený bankovní účet.

Odvolací soud dospěl z uvedených důvodů ke shodnému závěru o tom, že poskytnutí právních služeb žalobcem žalovanému nebylo v řízení prokázáno způsobem, který by mohl být základem pro úspěšné vymáhání odměny za jejich poskytnutí.

Shora uvedené bylo důvodem pro potvrzení rozsudku soudu prvního stupně podle § 219 o.s.ř. v bodě I výroku rozsudku jako věcně správného.

Redakční poznámka: N, v.o.s. je veřejnou obchodní společností poskytující advokátní služby

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Odmítnutí dovolání](#)
- [Bezplatná obhajoba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Omezení vlastnického práva veřejným prostranstvím a bezdůvodné obohacení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Opomenuté vyjádření účastníka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Služební poměr](#)
- [Svéprávnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Určitost sankcionované povinnosti](#)
- [Pohledávka](#)
- [Náhrada škody](#)
- [Náhrada škody](#)

- [Dražba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)